

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v hlavním líčení dne 8. dubna 2025 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Luboše Sováka a přísedících Zdeňky Hodkové a Libuše Matuškové,

takto:

Obžalovaný

■■■■■■■■■■, narozený ■■■■■■ v ■■■■■■, trvale bytem ■■■■■■■■■■, toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici ■■■■■■,

je vinen, že

1. v období od ■■■■■ 2024 do ■■■■■ 2024 v cele č. 202 v části ■■■■ ubytovny ■■■ Věznice ■■■■■■■■■■, Královéhradecký kraj, dílem bezdůvodně či z malicherných důvodů, dílem v úmyslu přimět poškozeného ■■■■■■■■■■, narozeného ■■■■■■■■■■, k poslušnosti a splnění jakýchkoli jeho požadavků, poškozenému vulgárně nadával, vyhrožoval zbitím a zabitím, zhruba 3x denně ho napadal fackami a nepravdělně údery pěstí do hlavy a ranami zezadu do krku a nutil ho klečet na hracích kostkách a toto své jednání spojoval s příkazy a požadavky, aby poškozený uklidil, ustlal mu, umyl nádobí, odevzdal mu své jídlo a léky, poslal mu peníze a pronášel ven věci, přičemž poškozený mu z obavy o své zdraví a ze strachu z dalšího napadání zpravidla vyhověl,

tedy

jiného násilím a pohrůžkou násilí nutil, aby něco konal,

2. v přesně nezjištěných dnech od [REDAKCE]. 2024 do [REDAKCE]. 2024 na [REDAKCE] a v [REDAKCE] cely číslo 202 v části [REDAKCE] ubytovny [REDAKCE] Věznice [REDAKCE], Královéhradecký kraj, za účelem vlastního sexuálního uspokojení, pod pohrůžkou zbití a zabití a ukazováním sevření pěstí požadoval ve třech případech po poškozeném [REDAKCE], narozeném [REDAKCE], aby mu rukou stimuloval jeho pohlavní úd, přičemž poškozený přes svůj prvotní verbální nesouhlas při vědomí předchozího násilného jednání obžalovaného vůči jeho osobě ze strachu a při seznání beznadějnosti kladení odporu podlehl a jeho požadavkům vyhověl, když při posledním ataku, k němuž došlo dne [REDAKCE] 2024 kolem 20. hodiny, poškozeného po proběhnutí masturbaci uchopil za hlavu, kterou si přes snahu poškozeného odtáhnout se a uhýbat přitáhl ke svému penisu, a při použití týchž výhrůžek ho přiměl otevřít ústa, do nichž mu penis vsunul a pohybuje jeho hlavou ho přiměl k nejméně 5minutovému orálnímu pohlavnímu styku,

tedy

jiného násilím a pohrůžkou násilí donutil k pohlavnímu styku, spáchal čin jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na osobě ve výkonu trestu odnětí svobody,

čímž spáchal

pod bodem 1. rozsudku

přečin vydírání dle § 175 odstavec 1 trestního zákoníku,

pod bodem 2. rozsudku

zločin znásilnění dle § 185 odstavec 1, 2 písmeno a), odstavec 3 písmeno b) trestního zákoníku, ve znění účinném do 31. 12. 2024 (dále jen trestní zákoník)

a odsuzuje se za to:

Podle § 185 odstavec 3 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání osmi (8) let.**

Podle § 56 odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozenému [REDAKCE] [REDAKCE], narozenému [REDAKCE], t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody Věznice [REDAKCE] právně Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

zastoupenému zmocněncem [REDACTED]

nemajetkovou újmu ve výši 100 000 Kč.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný [REDACTED] se dopustil jednání shora popsaného ve výroku rozsudku. Důkazní situace se v hlavním líčení od přípravného řízení nezměnila.

2. **Obžalovaný** [REDACTED] (č. l. 17-24) uvedl, že poté, co k nim na celu (kterou dále obývali s [REDACTED] a [REDACTED]) přišel poškozený, vysvětlil mu, že tam mají určitý pořádek a systém a poškozený to respektoval, naslouchal mu, uklízel, poslouchal ho. Vzájemně si pomáhali, rozhodně ho nikam netlačil ani ho nešikanoval. Obžalovaný připustil oboustranně dobrovolný sexuální kontakt, konkrétně ten, který je v usnesení o zahájení trestního stíhání popsán jako poslední, tedy orální pohlavní styk, který proběhl na [REDACTED]. Poškozený mu tehdy dal najevo, že by mu to udělal, on mu v klidu řekl, ať mu ho vykourí. Po tom on [REDACTED] vyhonil penis a následně šli spát, [REDACTED] nebyl nijak rozrušený. Druhý den dopoledne šli společně (bez nátlaku) na procházku. Když se vrátili z procházky, [REDACTED] s [REDACTED] vyprovokovali konflikt. Když přišli dozorcí, řekl jim to, co nyní policii. Odmítl, že by již týden před tím došlo k masturbaci. Ke své sexuální orientaci uvedl, že je bisexuál. V další výpovědi (č. l. 24-26) uvedl, že k věci již vše řekl. K dotazům policejního orgánu vypověděl, že poškozenému nadával do blbečků apod., pokud ho neposlouchal. Jinak mu nenadával, ani mu nevyhrožoval. Na cimře ho všichni respektovali, ale se [REDACTED] to bylo složité, byl divný. Jednou mu dal facku (nechal po sobě špinavou toaletní mísu), jinak mu neubližoval. [REDACTED] uklízel celou celu, ale to dělali všichni. Nenutil ho klečet na podlaze, nebral mu stravu, protože má v rámci diety své jídlo, nebral mu ani léky, nenutil ho pronášet léky na vycházky ani posílat mu peníze – [REDACTED] mu nikdy žádné peníze neposlal. Pokud mu dával nějaké známky, dělal to dobrovolně. U hlavního líčení (č. l. 498-500) obžalovaný na svých výpovědích setrval. Uvedl, že svědci nejdříve tvrdili, že se něco stalo a poté výpověď změnili. [REDACTED] řekl [REDACTED], že když mu nezaplatí tabáky, že u hlavního líčení budou vypovídat pravdu. Takže i ten [REDACTED] a celkově [REDACTED] a [REDACTED] vypovídali pod nějakým nátlakem, protože on (obžalovaný) odtamtud byl eskortovaný na [REDACTED] a ty lidi tam zůstali sami a svým způsobem vydírali toho [REDACTED] pod takovou pohružkou, že řekli, hele, zavolej mámě, máma ti pošle peníze, jo, a my ti za to nakoupíme a když to už nějakým způsobem nešlapalo, tak ho vzali a vyhodili ho z cimry. Je pravdou, on to nepopírá, že by něco nespáchal. Jednou nebo dvakrát poškozenému dal facku za to, že byl na něho drzý nebo že na něho něco zkoušel. On mu říkal, hele, já potřebuju pomoci, jo, a když mu pomohl, tak na něho potom šel a dělal na něho nějaký nesmyslný věci. Co se týče toho [REDACTED] a [REDACTED], ten [REDACTED] ho tlačil na to, aby řekl, hele, víš co, když mi nenecháš poslat tabáky, tak budu na tebe vypovídat. S tím, co oni vypovídají, nesouhlasí. Doznává to, že dal poškozenému asi dvě facky, protože za ním přišel, půjčil si od něho nějaký tabák a nevrátil mu to. To, že by ho měl nějakým způsobem šikanovat, to neměl zapotřebí, protože má jiný postavení a takového člověka nepotřebuje šikanovat. Má odsezeno 20 roků z trestu a nepotřebuje ho šikanovat, tam ho šikanují ostatní lidi. Ve věznicích dlužil každému peníze, tam dlužil tabáky, tam dlužil tamto a když mu svým způsobem chtěl zachránit hlavu, aby ho lidi nemlátily, tak si na něho vymyslet tady tu věc. Neměl zapotřebí ho dávat někde klečet na dlaždičky. Není rasista. S takovými lidmi nechce mít nic společného. Odsouzený [REDACTED] ho tam dal klečet na ten záchod a klečel tam. On řekl [REDACTED] ať ho vezme a dá ho zpátky na postel. Takže neví, proč takovým způsobem [REDACTED] řekl, že on ho dal klečet. To není pravda. Léky poškozenému nebral, nefetuje. Má svoje léky na ten vývod, potřebuje víc jídla, má dietu. Takže od poškozeného nepotřeboval něco si brát a jestli si něco od něj vzal, tak mu to vždycky zaplatil. Chodil s ním třeba na tu vycházku. Oni řeknou, že ho znásilnil, ale vždyť ten člověk s ním chodil na vycházku, mohl tam kdykoliv zazvonit, mohl to někomu nahlásit, vždyť tam chodí dozorcí. Takže ten člověk měl pohyb k tomu, aby se nějakým způsobem ubránil a jestli Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

poslouchal spolubydlící, co tam s nimi bydleli, za to on nemůže. Oni ho ty lidi vystrnadili, udělali na něho takovou levárnu. Poškozený třeba tvrdí o tom znásilnění, popisuje třikrát znásilnění. Jestli s někým něco bude mít, tak půjde a zazvoní to, nahlásí to, ale nechal se nějakým způsobem znásilnit, ale ten člověk si to vyloženě vymýšlí. To je prostě lež. Požadoval to ošetření, když tam popisoval, že dostal nějaký rány do hlavy a že mu bylo ubližováno, nic na něm nenašli. Proč to nehlásil hned, když mu bylo ublíženo, proč nešel za doktorem a neřekl mu to. K dotazům uvedl, proč poškozený první znásilnění, nenahlásil. Odkazuje se na to, že měl z něčeho strach. Vždyť to není pravda. Ráno šel s ním normálně na vycházku, bavil se s ním a když se vrátil zpátky z vycházky tak [REDAKCE] a [REDAKCE] se na něho zvedli a říkají, hele, tys ho tady znásilnil, řekl, cože, a oni šli a zazvonili. Pokud k něčemu ze strany poškozeného došlo, bylo to dobrovolné. Podle něho chtěli [REDAKCE] s [REDAKCE] po poškozeném peníze, balíčky a jeho museli nějakým způsobem odstranit a udělali na něho tuhle levárnu.

3. **Poškozený** [REDAKCE] (č. l. 35-42) vypověděl, že na celu č. 202 byl přemístěn asi měsíc před výsledkem. Týž den tam přišli [REDAKCE] s [REDAKCE], celu již obýval [REDAKCE]. Zpočátku bylo vše v pořádku, ale začalo se to zhoršovat. [REDAKCE] šel jen po něm. Každý den mu dal nejméně facku. Nejdrive to bylo za to, že něco nesplnil, pak již bezdůvodně za cokoli, co se mu nelíbilo (např. drcnutí do stolu). [REDAKCE] mu nařizoval, co má dělat. Musel uklízet, odevzdávat mu část jídla a léků, musel ven pašovat nějaké věci, které on pak vyměňoval za tabák. Zpočátku ho o to žádal, ale když mu pak nechtěl sloužit, vyhrožoval („dělej ty mrdko, zabiju tě, pojď sem a dělej“, „dostaneš bomby“) a mlátil ho. Obžalovaného se bál, protože věděl, že je ve vězení již dlouho a má kontakty mezi odsouzenými i dozorci. Nechtěl se bránit a napadnout ho a nechtěl ani mačkat tísňové tlačítko v cele. Spoluvězni situaci nijak neřešili, chtěli mít klid, resp. před oznámením věci se [REDAKCE] se [REDAKCE] poprali, a to v návaznosti na to, že se ho zastali v souvislosti se znásilněním. Pokud jde o sexuální napadení, došlo ke třem případům – dvakrát k masturbaci a jedenkrát k masturbaci a orálnímu sexu. První incident se odehrál asi 10 dní před výsledkem kolem 18. hodiny. [REDAKCE], [REDAKCE] i on byli na cele, [REDAKCE] byl na [REDAKCE] (který je součástí sociálního zařízení, které je vestavěno v cele – viz protokol o ohledání místa činu, náčrtek a fotodokumentace). [REDAKCE] je v oddělené místnosti, kde jsou dveře. [REDAKCE] ho k sobě zavolal, on si myslel, že po něm bude chtít nějakou práci. Když vstoupil na [REDAKCE], [REDAKCE] zavřel dveře a vyzval ho k masturbaci svého penisu. Na odmítnutí reagoval slovy, ať dělá, jinak ho zmlátí nebo zabije, použil obě pohružky a opakoval je. Následně si stáhl trenky, penis měl již částečně ztopořený a rozkazovačně opakoval svoji žádost, ač mu muselo být jasné, že poškozený nesouhlasí. Vzhledem k tomu, že se ho bál, poškozený se podvolil a doufal, že jde o ojedinělou událost. Ve stoje tedy obžalovanému asi 5 minut masturboval penis do vyvrcholení. [REDAKCE] ejakuloval do [REDAKCE], on si poté omyl ruce, nikomu nic neřekl, mimo jiné se obával reakce ostatních. Druhý případ byl asi dva dny po prvním a proběhlo to úplně stejně. Tehdy již tušil, co po něm obžalovaný bude chtít, nicméně ze strachu poslechl. K poslednímu ataku došlo den před oznámením věci, večer kolem 20. hodiny. Na celu byli všichni, [REDAKCE] si ho zavolal do [REDAKCE], byl jen v trenýrkách a chtěl namasírovat záda, což bylo po cvičení běžné. Dveře z [REDAKCE] do cely zavřel. Po namasírování si stáhl trenky do půlky stehů, přikázal mu „klekni si a dělej“, měl již částečně ztopořený penis. Jemu bylo jasné, co chce, ze strachu si klekl, penis obžalovaného měl v úrovni svého obličej, pak již přesně neví, v jakém pořadí vše probíhalo. Domnívá se, že nejprve si [REDAKCE] penis honil sám, pak k tomu přiměl jeho a následně uchopil jeho hlavu a natlačil ji ke svému penisu. Poškozený se nejprve bránil – silou se odtahoval a uhýbal do stran, ale obžalovaný ho pak přemohl. Navíc mu stále vyhrožoval zmlácením a zabitím a opakovaně mu ukazoval sevřenou pěst. Výhrůžky bral jako vážné, proto následně otevřel pusy a nechal se donutit k orálnímu styku – sám nic aktivně nedělal, obžalovaný si to v podstatě dělal jeho hlavou sám, a to po dobu 5-10 minut. Tehdy se již nebránil, [REDAKCE] mu vystříkl do pusy. Po styku si poškozený vypláchl pusy a vyšel z [REDAKCE]. Motal se a trásl, čehož si všiml [REDAKCE]. Tomu k jeho dotazu potvrdil, že došlo k sexuálnímu ataku. Poté šel spát. Co dělal [REDAKCE], neví. Následující den po vycházce,

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

na kterou chodili jen on a [REDACTED], [REDACTED] konfrontoval [REDACTED] který nejprve zapíral, ale pak to připustil s tím, že je to jedno. Poté přivolali dozorce a věc oznámili. Jemu [REDACTED] žádné sexuální služby neposkytoval. Pokud jde o násilí, které vůči němu již před tím obžalovaný vyvíjel, jednalo se o mlácení do hlavy, fackování, rány pěstí do hlavy, mlácení zezadu do krku. Obžalovaný to dělal chytře, nikdy z toho neměl modřiny či podlitiny. Ve své pozdější výpovědi (č. l. 43-50) v souvislosti se skutkem kvalifikovaným jako vydírání uvedl, že po přeložení na celu 202 bylo nejprve vše v pořádku. Vnímal, že [REDACTED] si hraje na bosse, ostatní ho respektovali, věděli, že má odezeno přes 20 let. Asi po týdnů cítil, že s ním budou problémy. Zatím co zpočátku například uklízeli všichni, posléze to dělal už jen on a to proto, že mu to obžalovaný nakázal. Bral ho jako autoritu, navíc se bál, že by šel proti všem. Postupně se to zhoršovalo, obžalovaný mu začal nadávat („blbečku, mrdko“), bouchal do stolu a kvůli hloupěm (např. když mu nerozuměl nebo mu v něčem nevyhověl) ho fackoval. Fackování mohlo být tak třikrát denně. Facky byly takové, aby z toho nebyly modřiny. Ostatní to nijak neřešili, on si proto myslel, že to schvalují, a ze strachu se nebránil. Obžalovaný také z malicherných důvodů bouchal do stolu, čímž ho vystrašil – zneužíval jeho nalomenou psychiku, vyhrožoval mu zabitím, zmlácením, voprcáním. Tyto výhrůžky byly na denním pořádku. Někdy mu vyhrožoval jen tak, někdy to spojoval s požadavkem jídla a jeho léků, které pak prodával. Kromě facek, které byly pravidelné, několikrát dostal pěstí. Kromě jídla a léků po něm požadoval poštovní známky, které si poškozený musel ve větším množství nechávat posílat od své matky, a peníze – obžalovaný mu sdělil číslo účtu, na které jeho matka poslala celkem 2 000 nebo 3 000 Kč. Zda šlo o účet obžalovaného nebo někoho jiného, neví. V další části výpovědi (č. l. 54-58) se pak poškozený vyjádřil ke svému zdravotnímu stavu. Ve spise jsou založena podání poškozeného týkající se odebrání/nepředepisování medikace, kterou na svobodě užíval, kdy tyto skutečnosti nebyly řešeny v rámci probíhajícího trestního řízení, poškozený byl v souladu s příslušnými předpisy poučen o tom, které orgány jsou příslušné věc řešit/vyřídit. U hlavního líčení (č. l. 501-503) poškozený na svých výpovědích z přípravného řízení setrval a znovu vše zopakoval. K dotazům uvedl, že [REDACTED] a [REDACTED] se ho vlastně ve finále zastali při jednání [REDACTED]. Občas mu třeba dávali i část jídla od sebe atd. Říkal to v přípravném řízení, [REDACTED] mu napsal dopis, ve kterém teda tvrdí, že všechno je vymyšlené a chtěl po něm, po rodině 5 000 Kč. Říkal to [REDACTED]. Neví, proč to udělal. Další okolnosti mu nejsou známy, pak už byl převezen na jinou celu. Obžalovaný si na [REDACTED] a [REDACTED] v podstatě nedovolil. Byly tam drobné rozepře. Myslí si, že byl drzý na [REDACTED], tak poté, co bylo oznámeno jeho znásilnění, byl už za katrem, za dveřmi, tak byla slyšet rána čili evidentně se tam někdo, jeden z nich, se [REDACTED] popral, ale to je asi tak všechno, co je mu známo. Jinak se snažili všichni spolu vycházet. To, co se stalo, bylo jednoznačně nedobrovolné z jeho strany. Říkal obžalovanému, že prostě nechce, že tyhle věci nedělá. Je heterosexuál, má dceru. Intrik to z jeho strany rozhodně není. Všechno, co řekl, se zakládá na pravdě. K dotazu, zda to na něm zanechalo nějaký dopad, uvedl, že ano. Rozebíral to se soudními znalkyněmi. V podstatě nelze říct, jestli to byl důsledek samotného znásilnění nebo odebrání léků, ale kromě toho, že se zhoršily jeho deprese a úzkosti, začal trpět problémy, které by se daly označit jako halucinace, například vidí věci jinak, třeba když vidí na věšáku kabát, tak se mu zdá, že tam je nějaká postava, ale stále ještě je schopen racionální korekce, tzn. uvědomí si, že ten vjem není autentický. Takže tyhle ty problémy bohužel přetrvávají dodnes a teprve nedávno mu začala být původní medikace navracena. V současné době vykonává svůj trest ve věznici na [REDACTED]. Ve věznici [REDACTED] byl někdy do měsíce [REDACTED] kdy probíhala vlna hromadných eskort, jednalo se asi o 150 lidí v rámci reorganizace uvnitř Vězeňské služby. Tak v rámci této vlny byl přemístěn do [REDACTED] věznice.

4. **Svědék** [REDACTED] (č. l. 74-80) uvedl, že poškozený k nim na celu přišel dne [REDACTED] 2024. Zpočátku bylo vše v pohodě, ale postupně se to začalo měnit. Bylo vidět, že [REDACTED] je slabší kus. [REDACTED] to vycítil a začal toho využívat. Začalo to prakticky ihned, asi po 3 dnech. Bral poškozenému léky a jídlo. [REDACTED] se nijak nebránil. Obžalovaný mu nadával, říkal mu, že je

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

mrdka, kuň, že bude poslouchat. Na pokoji si každý uklízel sám, ale [REDACTED] nutil, aby uklízel po něm, musel například umývat nádobí, stlát postel, vytrít podlahu, zametat, uklízet koupelnu apod. [REDACTED] také nechával poškozeného za trest klečet na hracích kostkách. Vše bylo za maličkosti. Každý den ho fackoval, a to bezdůvodně. Na [REDACTED] bylo vidět, že se ho bojí. [REDACTED] ho také posílal na [REDACTED] s tím, že nemá nárok sedět u stolu u jídla s nimi. Používal vůči němu dva druhy vyhrožování: jednak facky a nadávky, jednak psychický nátlak. Vše se postupně stupňovalo, bylo jen otázkou času, kdy to [REDACTED] nevydrží. Pokud jde o incident, po němž se vše řešilo s dozorci, vypověděl svědek následující: Stalo se to večer před tím. Již odpoledne měl [REDACTED] se [REDACTED] konflikt. Večer šel [REDACTED] do [REDACTED] a řekl [REDACTED] (velmi důrazným tónem), aby mu šel umýt záda. V [REDACTED] se zavřeli. V [REDACTED] byli 10-15 minut, bylo slyšet, jako by se někdo dusil, jakoby chrčení. Pak [REDACTED] vyšel z [REDACTED], byl vystrašený, třásla se mu kolena a ramena. Ptali se ho, co se stalo, ale on říkal, že nic. Pak řekl, že je unavený, že to nedává, že si ublíží. [REDACTED] vyšel asi 5 minut po něm. Svědka hned napadlo, že [REDACTED] znásilnil. Druhý den ráno se poškozeného ptal, jestli tam došlo k nějakému sexuálnímu styku a jestli to bylo dobrovolné. U otázky na dobrovolnost poškozený jen zakroutil hlavou, že ne. Jinak nic neříkal. Když přišel [REDACTED] a [REDACTED] z vycházky, řekl svědek [REDACTED] že se [REDACTED] ptal na to, co se stalo včera večer. [REDACTED] ihned vyskočil a začal křičet, že to není pravda, že by ho [REDACTED] vykouřil. Na to ho svědek upozornil, že se ho na to vůbec neptal, že je on vlastně první, kdo řekl, co se asi stalo. Musel ho zadržet, aby nešel na [REDACTED]. [REDACTED] tehdy řekl, že ho tam [REDACTED] držel pod nátlakem a chtěl orálně uspokojit, přičemž mu hrozil pěstí a držel ho za hlavu za vlasy. Následně byli přivoláni dozorci. [REDACTED] jim řekl, že incidentů bylo více, ale bál se dozorců i nich. [REDACTED] měl ještě někdy před tím ve dvou případech vyhonit na záchodě, třetí incident byl s tím kouřením. Při následujícím výslechu (č. l. 81-86) se svědek [REDACTED] vyjádřil k útokům, které znásilnění předcházely, podrobněji. Zopakoval, že [REDACTED] chtěl po poškozeném, aby za něj uklízel a pral mu. Přitom mu nadával („buzerante, mrdko“) a dával pohlavky (fackoval ho jednou až dvakrát denně, a to za nesmysly), vše se stupňovalo. Bral mu jídlo – snídaně, obědy i večere, prakticky nic mu nenechával. V žádném případě nešlo o to, že by ho o to požádal. Nařizoval mu to a poškozený z něj měl strach. Vyhrožování [REDACTED] bylo běžné, například tím, že ho zbije. Pohružku smrti svědek neregistroval. Kromě peněz, které [REDACTED] měla posílat [REDACTED] mamka, chtěl po poškozeném také poštovní známky a chtěl, aby z cely pronášel nějaké věci na vycházky. [REDACTED] mu vyhovoval, přestože je to zakázané, a to pod hrozbou trestu. U hlavního líčení (č. l. 504-507) svědek uvedl, že vše je komedie a smyšlené, protože oba dva, obžalovaný i poškozený, chtěli odjet z [REDACTED], takže to takhle nahráli. Vlastně jemu [REDACTED] řekl to, co on považoval za správný. Takže jestli chce obžalovaný sedět nějaký nášup za něco, co neudělal, tak ať na to kývne. Nemá co dodat, protože pan [REDACTED], když chodili pak do práce, tak prohlašoval tady tyhle ty věci. Dokonce i na Policii ČR napsal takovou zprávičku, kde prý by ho měl vydírat. To, když přišla Policie ČR, tak to dal dolů, protože nebyly žádné dopisy, nikdo u toho nebyl svědek, protože je pak rozdělili. Takže tady jasně pan [REDACTED] lže. K dotazům svědek uvedl, že mu [REDACTED] řekl, že prostě chodili na vycházky, že to nějak plánovali, protože už to bylo na něho moc, několikrát se chtěl oběsit. Hrál to takhle, že chce odjet z těch [REDACTED] pryč, jenže obžalovaný odjel, ne poškozený. Poškozený nemá, co v base být, protože kam ho postavíte, tam bude. Prostě je to slabší kus, on se neumí postavit, kdo mu, co řekne. Po příjezdu k soudu, jak řekl, s obžalovaným nemluvil. Po přečtení své první výpovědi k této uvedl, že tohle mu poškozený říkal a teď říká, že když oni byli na vycházkách, tak svědek byl na cimře nebo když oni nebyli na vycházkách, tak svědek byl zase někde jinde. Takže se dozvěděl jenom to, co mu řekl [REDACTED]. Znovu říká, že kdyby mu to [REDACTED] řekl hned, tak ho nezajímá ani jeho zdravotní stav a neví, co by mu udělal. K dotazu, že viděl, že obžalovaný mu bral léky, uvedl, že ty léky mu dával venku a oni prodávali, aby si měli co zapálit. K dotazu, zda mu obžalovaný bral jídlo, nutil ho uklízet, dával mu facky, tak sdělil, že u toho úklidu, tak nejen on mu řekl, ať jde uklidit, ale i on sám mu řekl, ať jde uklidit, udělej tohle, udělej tohle, protože tak to je. Chce člověk kouřit, dostane kouření, něco za něco. K dotazu, zda on za to mlátil [REDACTED], když to Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

neudělal nebo to nechtěl dělat uvedl, že ne, ale třeba zvýšil hlas. K dotazu, že vypovídá, že poškozený mu šel umyt záda, pak tam slyšel nějaký to chrčení a pak říká v jakém stavu vyšel [REDAKCE] ven, jak se třepal, jak byl úplně mimo a jak on mu ještě říkal, jak se trásl svědek řekl, že to je pravda, co vypověděl, ale jaký má záruky, že oni se tam nedomluvili. Obžalovaný má 30 let nebo 35 let odsezeno a co se ve věznici děje, aby odvezli lidi jinam nebo jenom na výjezd. K druhé čtené výpovědi sdělil k dotazu, že podle ní on sám po [REDAKCE] vůbec nic nechtěl, že ne, ale když je tam člověk, který má vývod, bydlí s vámi, tak tam ta čistota musí být, kdo mu má pomáhat. K dalšímu dotazu ohledně této výpovědi řekl, že je to pravda; slyšel, že si to snad měl [REDAKCE] vymyslet, aby pomohl [REDAKCE], aby ho přemístili na [REDAKCE] aby mu tam udělali operaci toho vývodu, a tak doufal, že ho také přemístí. [REDAKCE] je samý problém, píše na dozorce stížnosti atd., jestli je to pravda, že to měl [REDAKCE] udělat, tak s tím už člověk nic neudělá, jestli ne, tak obelhal jeho i [REDAKCE], je to dobrý herec, jak již uváděl, podle jeho rozpoložení, tak měl slzy, klepal se po tom incidentu. Všechno, co tam řekl, to mu řekl pan [REDAKCE]. Takže oni dva musí vědět, jestli to takhle bylo a jestli ne, protože, jak říká, tady je obžalovaný a on za to dostane roky. K dotazu státní zástupkyně, zda pochopila správně, že by se obžalovaný a poškozený spolu domluvili na tom, že [REDAKCE] obviní pana [REDAKCE] z trestního činu v sazbě 5-12 roků, svědek sdělil, že ano. K dotazu obhájce řekl, že v současné době je ve věznici na [REDAKCE] s panem [REDAKCE]. Takže ví, že tam má sexuální poměr s [REDAKCE] nebo s [REDAKCE], kde je úplně oddělený od nich. Ve věznici [REDAKCE] byl měsíc zpátky.

5. Zcela shodně jako svědek [REDAKCE] vypovídal další odsouzený z cely č. 202 [REDAKCE] (č. l. 92-98, 99-103), kdy uvádí, že obžalovaný v podstatě krátce po nástupu poškozeného na celu tomuto začal brát léky, jídlo, šikanoval ho, nutil ho klečet, fackoval ho, chtěl po něm peníze, známky na poštu, nadával mu. Ze začátku to spíše přehlíželi, nechtěli se do toho plést. Postupem času se to stupňovalo, [REDAKCE] se taky zhoršoval a byl z toho psychicky na dně. S nimi vůbec nemluvil, dávali mu najevo, že je to nezájímá, ale kdyby přišel, tak by se ho s [REDAKCE] zastali. K tomu došlo ten den, kdy se pak stal incident večer mezi obžalovaným a [REDAKCE]. K tomu došlo večer mezi 19. a 20. hodinou. Svědek popsal stav poškozeného, jak vyšel z [REDAKCE], celý se třepal, byl bledý, na zhroucení a šel k [REDAKCE] a něco mu říkal. Došlo mu, že se něco muselo stát a obžalovaný [REDAKCE] asi znásilnil. Pak vyšel z [REDAKCE] [REDAKCE] šel se najíst a spát. [REDAKCE] mu pak jenom řekl, že s ním chce ráno mluvit. Druhý den, když byl [REDAKCE] se [REDAKCE] na vycházce, mu [REDAKCE] vše řekl, k čemu došlo a že to nebylo poprvé a už před tím musel [REDAKCE] v několika případech vyhonit a bylo to nedobrovolné. Svědek potom popsal, jak to na [REDAKCE] vybalili, začali se se [REDAKCE] hádat a nakonec řekl [REDAKCE], ať jde zmáčknot hlásič. Svědek zodpověděl i otázky k situaci na cele. U hlavního líčení (č. l. 507-508) svědek odpověděl na otázky, na své výpovědi setrval. Popřel, že by on nebo [REDAKCE] po [REDAKCE] chtěli nějaké peníze nebo nějaký věci za to, že neodvolají svoji výpověď, kterou učinili v přípravném řízení. Uvedl, že pro něho či [REDAKCE] nic dělat nemusel.

6. Ve věci byli vyslechnuti i další odsouzení, kteří vykonávají trest ve věznici [REDAKCE]. Svědek [REDAKCE] (č. l. 109-114) byl na cele č. 202 mimo jiné po přemístění obžalovaného [REDAKCE] na [REDAKCE]. Ve své výpovědi nejprve uvedl, že o projednávané věci slyšel pouze z doslechu od [REDAKCE] kterého se na to zeptal a popřel, že by byl kdy přítomen rozhovoru [REDAKCE] a [REDAKCE] o incidentu. Posléze ve své výpovědi obrátil a uvedl, že ač to původně nechtěl říct, rozmyslel si to a chce vypovědět, že slyšel rozhovor [REDAKCE] a [REDAKCE] kdy [REDAKCE] říkal, že pokud mu [REDAKCE] nepoše tabáky, řekne, jak to bylo doopravdy. On osobně si myslí, že se nikdy nic nestalo a šlo pouze o intriku, jíž se chtěli [REDAKCE] zbavit. [REDAKCE] (č. l. 131-134) uvedl, že celu č. 202 obýval s [REDAKCE] a [REDAKCE]. [REDAKCE] působil jako pohodář. Vyšetřovaná událost, o které ví pouze z doslechu, mu k němu nesedí. Pamatuje si, že [REDAKCE] a [REDAKCE] tehdy z hygienických důvodů vadil [REDAKCE] vývod (sáček vypouštěl do umyvadla, pozn.: Crohnova choroba). O možnosti tzv. intriku hovořil i [REDAKCE] (č. l. 135-138), který se s obžalovaným z výkonu trestu odnětí svobody zná již přes 20 let.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

7. Ve věci byla vyslechnuta matka poškozeného [REDAKCE] [REDAKCE] (č. l. 120-122). Ta vypověděla, že v jednom případě ji syn požádal, aby na konkrétní účet poslala 500 Kč. Dle instrukcí je odeslala složenkou (dle složenky částka odeslána na jméno poškozeného na účet č. [REDAKCE] den podání [REDAKCE] 2024). Zda se k němu peníze dostaly, neví. K jeho žádosti dále poslala dne [REDAKCE] 2024 částku 1 000 Kč na jméno [REDAKCE] (blíže viz založená složenka) a dne [REDAKCE] 2024 částku 1 500 Kč na jméno [REDAKCE] (blíže viz založená složenka). K tomu jí syn řekl, že je mu vyhrožováno zabitím a likvidací. O jakých osobách mluví, neřekl. Synovi také posílala a dosud posílá poštovní známky, a to po cca 5-10 ks. Dle jejího názoru chtěl známky v množství, které sám spotřeboval. Cigarety mu posílala dle pravidel věznice, syn je kuřák, měl je pro svoji potřebu. Svědkyně dále předložila lékařskou zprávu z psychiatrické ambulance ad její syn datovanou dnem [REDAKCE] 2022. Ve zprávě se uvádí, že pacient je dlouhodobě léčen pro úzkostně depresivní poruchu a poruchu osobnosti.

8. Ve věci bylo provedeno šetření ad tvrzení o nucení k zasílání finančních částek prostřednictvím matky, kdy byly vyžádány výpisy z účtů obžalovaného, poškozeného a spoluvězňů [REDAKCE] a [REDAKCE] v rozhodném období. Z výpisů vyplývá, že žádný z jmenovaných neobdržel finanční prostředky na konto úložek, všichni prováděli nákupy ze soc. poukázky. Ve věci byl na úřední záznam vyslechnut [REDAKCE] [REDAKCE] (č. l. 139-142), který uvedl, že s poškozeným [REDAKCE] byl na cele, tento měl exekuce, proto ho požádal, zda by si mohl nechat poslat peníze na svědkův účet. Nejprve přišlo 1 000 Kč, zřejmě od sestry [REDAKCE] za ty mu nakoupil zboží ve vězeňské kantýně. Další částka (500 Kč) přišla později, v [REDAKCE] 2024, zaslala ji osoba jménem [REDAKCE]. On si ji vůbec nespojil s poškozeným a za peníze nakoupil pro někoho jiného (jméno nechce říci), rozhodně však částka nebyla předána [REDAKCE]. Informace ad částka 500 Kč jsou stvrzovány též zprávou věznice (vč. přiloženého výpisu): Dle informací uvedených na složence vydané svědkyní [REDAKCE] byl příjemcem částky [REDAKCE]. Na účtu jmenovaného nebylo zjištěno přeposílání dalším osobám. Jmenovaný prováděl pouze nákupy v kantýně Věznice [REDAKCE].

9. **Svědčyně** [REDAKCE] (č. l. 143-146) uvedla, že ve Věznici [REDAKCE] měla svého bývalého druha [REDAKCE] (pozn.: O této osobě je zmínka ve výpovědi [REDAKCE], který uvedl, že [REDAKCE] nechával posílat nějaké peníze jistému [REDAKCE], neví však proč.). Je možné, že jí přišla platba od [REDAKCE]. V té době jí totiž chodily peníze jak na poštu, tak na účet, a ona je pak dle pokynů druha různě přeposílala dál. Oba za to byli odsouzeni, neboť to souviselo s distribucí drog ve věznici. Ona byla odsouzena v [REDAKCE] 2024. Ani po předestření, že jí částka byla zaslána až poté, v [REDAKCE] 2024, si nevybavila, na co peníze použila, nicméně v peněžence dohledala příslušnou složenku (založena ve spise). Dle související zprávy Věznice [REDAKCE] jmenovaná někdejšího druha ve věznici pravidelně navštěvovala. Další **svědek** [REDAKCE] (č. l. 149-151) potvrdil, že v případě, že peníze obdržel, jednalo se o odměnu za tabák a kávu, kterou ovšem prodával [REDAKCE]. Na to, že věci měla platit [REDAKCE] příbuzná, se nedoptával.

10. **Svědčyně** [REDAKCE] (č. l. 153-155) uvedla, že ve [REDAKCE] pobýval její přítel [REDAKCE]. V určitém období ji on, příp. jiní vězni telefonicky dávali pokyny k tomu, aby jim zasílala balíky s různými pochutinami apod. Tyto balíky hradila z částek, které jí za tímto účelem chodily složenkami. Složenky jí chodily na adresu [REDAKCE].

11. Poškozený byl podroben **znaleckému zkoumání z oboru psychologie a psychiatrie** (č. l. 230-257). **Znalkyně psychiatrická** [REDAKCE] konstatovala, že od mládí trpěl neurotickou symptomatologií, která pravděpodobně nasedla na disharmonický vývoj osobnosti, později uzavíráno jako smíšená porucha osobnosti, kterou diagnostikuje i znalkyně. Nebyly zjištěny poruchy v oblasti kognitivních funkcí, přítomnost návykových látek či abstinenční příznaky, psychopatologie z oblasti psychóz, defekt v oblasti intelektu, tedy forenzně významné skutečnosti, které by u poškozeného ovlivňovaly jeho schopnosti správně vnímat a Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

vypovídat. Diagnostikované duševní poruchy (tedy porucha osobnosti a úzkostně depresivní porucha) se u poškozeného nevyvinuly v důsledku jednání, pro které je stíhán obžalovaný [REDAKCE]. I při případném snižování či dokonce odepírání původní psychiatrické medikace byl poškozený nadále schopen správně vnímat a vypovídat, dále byl schopen se ke skutečnostem vyjadřovat, a to jak ústně, tak písemně. Z psychiatrického hlediska znalkyně neshledává trvalé následky. Přítomny jsou pouze krátkodobě zintenzivněné úzkostně depresivní příznaky, poruchy spánku, somatizace. Svědkova výpověď týkající se pseudohalucinací nemusí být následkem sexuálního napadení. Jako pravděpodobná se jeví obtížná adaptace ve specifických podmínkách výkonu trestu. **Znalkyně psycholožka** [REDAKCE] ve znaleckém posudku a při svém výslechu u hlavního líčení popsala osobnostní strukturu poškozeného jako výrazně disharmonicky strukturovanou, temperamentově jde o silně vzrušivý typ, jsou u něj známky smíšené poruchy osobnosti s dominantními rysy disociality, emoční instability, hypersenzitivity, sociální maladaptivity, snížené frustrační tolerance, dále rysy nestálosti nezdrženlivosti, egocentrismu, sociální nevyzrálosti s narcistními, egocentrickými, opozičními a manipulativními tendencemi, aktuálně zvýrazněnou paranoiditou a senzitivní vztahovačností, s neurotickými mechanismy. V zátěži dochází k vystupňování těchto rysů, zvýšené konfliktnosti s pohotovostí ke kverulacím, ale i k sociálnímu stažení s úzkostí, submisivními projevy, nejistotou, obavami a rizikem úniku např. k autoagresi. Z hlediska fungování psychických schopností i intelektu je poškozený schopen vnímat prožívanou událost, prožitý děj si zapamatovat a reprodukovat. Nebyly zjištěny sklony k chorobnému zkreslování, patologické lhavosti, k chorobnému zveličování nebo bagatelizaci. Nebylo zjištěno, že by vypovídal pod vlivem návodu jiné osoby. Znalkyně ve svém znaleckém posudku shrnula skutečnosti, které posilují či lehce oslabují konkrétní věrohodnost, a uzavřela, že s vyšší mírou pravděpodobnosti lze konstatovat, že poškozený autenticky hovoří o tom, co a jak prožil a jak si to pamatuje. K dotazům u hlavního líčení (č. l. 510-511) znalkyně uvedla, že struktura osobnosti poškozeného odpovídá tomu, jak byl spoluvězni označován (slabší kus) – v zátěžové situaci reaguje disociální stažením, submisí, podřidivostí, úzkostí, depresí, ale mohou být i situace, kdy se ta situace vystupňuje a může dojít k provalení agrese, ale odpovídá to. K dotazu, že předmětné jednání bylo silnou emoční zátěží pro poškozeného a následky se projevy jako krátkodobé zintenzivnění úzkostně-depresivních příznaků, poruch spánku, somatizace, zda se tedy může vyjádřit, co to je krátkodobé a jednak nakolik jsou tyto depresivní příznaky zatěžující pro poškozeného, do jaké míry, znalkyně odpověděla, že posuzovaný dlouhodobě, mnoho let, v podstatě už od dospívání, trpí těmito potížemi, které se zintenzivní vždycky v nějaké zátěži, ať to bylo třeba propuštění ze zaměstnání, partnerský konflikt, rozchod s partnerkou a velkou zátěží je pak i pobyt ve vězení, příp. další konflikty se spoluodsouzenými. Takže nejde o nic nového, o nový příznak, ale pouze o zintenzivnění těch jeho projevů, které trvají v průběhu celého jeho života, a tak jak ten život plynul a jak tam byly ty zátěžové situace, tak došlo ke krátkodobému zintenzivnění. To je otázka vždycky několika dní, také otázka pak dalších momentů, třeba nějaké lékařské pomoci apod. Nezjistily známky posttraumatické stresové poruchy.

12. S ohledem na charakter projednávané trestné činnosti byla osobnost obžalovaného znalecky zkoumána, a to v **oboru psychologie, psychiatrie a sexuologie** (č. l. 190-209). Dle **znalce psychiatra** obžalovaný netrpěl v minulosti ani v době spáchání trestného činu žádnou duševní poruchu či závislostí na návykových látkách nebo alkoholu. Jeho ovládací a rozpoznávací schopnosti byly zachovány v plné míře. Pobyt obžalovaného na svobodě není z psychiatrického hlediska pro společnost nebezpečný, a proto nejsou navrhována žádná ochranná opatření. **Znalcem sexuologem** nebyla zjištěna žádná sexuální deviace, a to ani v minulosti, ani tempore criminis. Není navrhováno žádné ochranné opatření. **Znalcem psychologem** byl obžalovaný označen za jedince intelektově [REDAKCE] (IQ [REDAKCE]), bez forenzně významnějšího poškození centrálního nervového systému. Osobnost jmenovaného je simplexní, strukturována anomálně, s převládajícími rysy nezdrženlivosti a citové i sociální

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

maladaptace. Emocionalita je málo diferencovaná. Afektivita a psychika méně stabilní. Motivace vyšetřovaného trestného činu (pokud mu bude prokázán) nebude podmíněna žádnou psychickou nebo sexuální patologií a souvisí z psychologického hlediska pravděpodobně především s jeho osobnostními charakteristikami. Vzhledem ke kriminální anamnéze a struktuře jeho osobnosti považuje znalec prognózu dalšího vývoje obžalovaného ve vztahu k protispolečenskému jednání a prognózu možné resocializace za málo nadějně.

13. Ve věci byla dne [REDAKCE] 2024 provedena prohlídka těla poškozeného [REDAKCE] (č. l. 165-170), při níž nebyla zjištěna žádná aktuální poranění, která by mohla souviset s vyšetřovanou trestnou činností. Poškozený dne [REDAKCE] 2024 vydal triko a kalhoty (č. l. 171-172). Vydané věci byly spolu s ručníky zajištěnými při ohledání místa činu (viz protokol a fotodokumentace na č. l. 157-163) podrobeny odbornému zkoumání z oboru kriminalistika, odvětví genetika (č. l. 178-180). Provedeným zkoumáním nebyly zjištěny žádné relevantní skutečnosti.

14. Obžalovaný v [REDAKCE] 2024 učinil podání Trestní oznámení za křivou výpověď (č. l. 32-33), v [REDAKCE] 2024 podání o učinění oznámení na odsouzeného [REDAKCE] (č. l. 37) a v [REDAKCE] 2025 podání označené jako Stížnost proti usnesení – protokol o výslechu svědka (č. l. 439), která jsou založena ve spise jako součást obhajoby.

15. Vězeňská služba ČR poskytla ve věci činnému policejnímu orgánu materiály shromážděné pověřeným orgánem VS ČR Věznice [REDAKCE] ve věci násilí mezi [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] oznámeného dne [REDAKCE] 2024 (č. l. 260-273). Tento spis obsahuje stručné vyjádření [REDAKCE] k událostem ze dne [REDAKCE] 2024, jeho fotografie, fotografie předmětné cely a kartu vězně [REDAKCE] pro mimořádnou událost. V této kartě se v kolonce hodnocení rizik uvádí, že u jmenovaného byly zjištěny opakované projevy agresivního chování, prvky identifikace s kriminální subkulturou, opakované snahy ovládat druhé lidi a užívat je ve svůj prospěch, opakované užívání lži za účelem zisku výhod, celoživotní konflikty s autoritami apod. Z karty lze mimo jiné vyčíst, že na cele č. 202 byl umístěn od [REDAKCE] 2024 [REDAKCE] a [REDAKCE] od [REDAKCE] 2024 a [REDAKCE] od [REDAKCE] 2023). Založena je také karta vězně [REDAKCE] pro mimořádnou událost. Dle kolonky hodnocení rizik u něj nebyly zjištěny prvky agrese, nicméně i u něj je popisována opakovaná snaha ovládat druhé lidi a užívat je ve svůj prospěch, užívat lež nad rámec běžných konvencí, a to spíše defenzivně. Dále popsáno, že formální autoritu odsouzený respektuje, nicméně vědomě a opakovaně se vyskytuje na rizikových místech a dostává se do rizikových situací.

16. **Ze zprávy Věznice [REDAKCE]** (č. l. 278-279) vyplývá, že poškozený [REDAKCE] nastoupil do výkonu trestu odnětí svobody dne [REDAKCE] 2022. Plánovaný konec výkonu trestu má stanoven na [REDAKCE] 2034. Do věznice [REDAKCE] byl přemístěn v [REDAKCE] 2023. Na celu č. 202 na ubytovně [REDAKCE] byl umístěn dne [REDAKCE] 2024. Doba pobytu ve Věznici [REDAKCE] je hodnocena jako příliš krátká pro objektivní hodnocení odsouzeného. **V opisu RT** (č. l. 388) má poškozený celkem 3 záznamy. Naposledy byl odsouzen rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 17. 07. 2023, sp. zn. 45 T 4/2023, který nabyl právní moci dne 18. 10. 2023, pro zločin vraždy podle § 140 odstavec 1 trestního zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 11 roků a 6 měsíců (č. l. 370-386). **V opisu z evidence přestupků** nemá poškozený záznam (č. l. 389).

17. **Ze zprávy podané k obžalovanému z Věznice [REDAKCE]** (č. l. 276-277) vyplývá, že obžalovaný [REDAKCE] nastoupil do výkonu trestu odnětí svobody dne [REDAKCE] 2023 po jeho přerušení ze zdravotních důvodů. Plánovaný konec výkonu trestu má stanoven na [REDAKCE] 2026. Do Věznice [REDAKCE] byl eskortován v [REDAKCE] 2024. Jeho chování ve výkonu trestu po přerušení ze zdravotních důvodů lze hodnotit zatím jako podprůměrné, jeho osobnost a chování jsou popisovány výrazně negativně. Ve zprávě se mimo jiné uvádí, že jako spolubydlící upřednostňoval spíše odsouzené s homosexuálními sklony. Při společném ubytování někteří

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

z odsouzených poukazovali na nabídky náhražkových sexuálních praktik ze strany odsouzeného [REDAKCE], popř. z tohoto důvodu požádali i o přestěhování.

18. Pro dokreslení osobnosti obžalovaného jsou ve spisovém materiálu založeny zápisy Věznice [REDAKCE] do vězeňského systému o násilných jednáních obžalovaného v průběhu výkonu trestu odnětí svobody (č. l. 282) a zpráva o šetření. Tyto zápisy odpovídají jak podanému znaleckému posudku, tak hodnocení věznice (VII./2019 – konflikt s dozorcem, nevhodné chování na zdravotním středisku, VIII./2019 – konflikt se spoluvězněm, IX./2019 – napadení dozorce (2x), IX./2020 – napadení spoluvězně, I./2021 – údajné napadení spoluvězně, II./2021 – hrozící konflikt na cele, VII./2021 – konflikt se spoluvězněm). V V./2020 prošetřováno podezření, že spoluvězně pálil cigaretami. Kopíji listin ze spisu PČR KŘP [REDAKCE] je dále dokumentováno šetření údajného znásilnění ve Věznici [REDAKCE], jehož pachatelem měl být obžalovaný, přičemž posléze bylo objasněno, že se jednalo o oboustranně dobrovolný pohlavní styk se spoluvězněm.

19. Dle **opisu z rejstříku trestů** (č. l. 367-368) byl obžalovaný v letech 1987-2020 13x odsouzen, převážně pro majetkovou a násilnou trestnou činnost. Vždy byl ukládán nepodmíněný trest odnětí svobody. Rozsudkem Okresního soudu v Teplicích ze dne 27. 05. 1998, sp. zn. 3 T 40/97, který nabyl právní moci dne 05. 08. 1998, byl odsouzen pro trestný čin krádeže dle § 247 odstavec 1 písmeno b) trestního zákona, dvojnásobný trestný čin loupeže dle § 234 odstavec 1 trestního zákona, trojnásobný trestný čin znásilnění dle § 241 odstavec 1 trestního zákona a trestný čin vydírání dle § 235 odstavec 1 trestního zákona k nepodmíněnému trestu odnětí svobody ve výměře 9 let. V **opisu z evidence přestupků** je evidován jeden přestupek (krádež) z roku 2016 (č. l. 369).

20. V hodnocení důkazů se soud shodl se státní zástupkyní, kdy při tomto je třeba vycházet z toho, že k předmětné trestné činnosti došlo ve vězeňském prostředí, kde jsou osoby, které v daném případě vykonávají dlouhodobé tresty odnětí svobody, řada osob i opakovaně, a proto mezi osobami tyto tresty vykonávajícími panují specifické vztahy, což je patrné i v tomto případě. Byť poškozený [REDAKCE] je sám v dlouhodobém výkonu trestu za závažný trestný čin, v prostředí věznice byl nejbližšími spoluodsouzenými vnímán jako slabší jedinec, který se proti ostatním nedokázal z hlediska tam vnímaného prostředí a hierarchie prosadit, získat si respekt, což je patrné z výpovědi obžalovaného [REDAKCE] a i svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] a to mělo vliv na chování některých spoluodsouzených vůči jeho osobě, nejvíce jak vyplynulo z důkazů ze strany obžalovaného [REDAKCE] což započalo jednáním popsáním ve skutku pod bodem 1) výroku rozsudku a pokračovalo třemi případy popsány ve skutku pod bodem 2) výroku rozsudku. To, že k tomu skutečně tak došlo je prokazováno výpovědi poškozeného, výpovědi svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] a je podporováno i dalšími důkazy, zejména znaleckými posudky vypracovanými na poškozeného a obžalovaného, které na základě hodnocení těchto osob zapadají do kontextu popsáných událostí. Poškozený vypovídal ve svých výpovědích v přípravném řízení i u hlavního líčení konstantně a věrohodně. Uváděl, že byl dlouhodobě psychiatricky medikován, léky mu byly obžalovaným sebrány a on zkraje měl menší potřebu to řešit nebo vůli vypovídat atd., obžalovaný mu bral jídlo, musel mu sloužit. Obžalovaný ho bil, nadával mu, bál se ho a popisuje jednotlivé situace. Následně došlo ze strany obžalovaného ke třem sexuálním atakům - dvakrát masturbaci, jednou k masturbaci a orálnímu sexu. Vše bylo nedobrovolné a poškozený situace podrobně popsal, i to jak se o tom dozvěděli další osoby na cele svědci [REDAKCE] a [REDAKCE]. Výpověď poškozeného je potvrzována svědeckou výpovědí svědka [REDAKCE], který v přípravném řízení ve svých dvou výpovědích podrobně popsal, jak byl poškozený obžalovaným šikanován, kdy obžalovaný bral [REDAKCE] léky, jídlo krátce po nástupu do cely, kdy vycítil, že je to slabší jedinec, nutil ho uklízet po něm, mýt nádobí, stlát. Facky dostával [REDAKCE] každý den, v podstatě bezdůvodně a bylo vidět, že se obžalovaného bojí, ani za nimi nepřišel, aby mu pomohli. Situaci svědek popsal na názorných příkladech a detailně popsal

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

chování nebo situaci, kdy zaregistrovali poslední sexuální atak obžalovaného vůči poškozeného z [REDACTED], detailní chování poškozeného po situaci (viz č. l. 78), kdy z předmětného je patrné, že jde o autentický zážitek a nemůže jít o situaci, kterou by svědek znal jen z vyprávění [REDACTED] a skutečně se neodehrála, jak se to snažil následně uvést u hlavního líčení. Z celého je patrné, že sexuální kontakt mezi poškozeným a obžalovaným nebyl dobrovolný a je ve shodě s výpovědí poškozeného. Další, kdo toto potvrzuje, je svědek [REDACTED], který ve shodě se svědkem [REDACTED] popisuje rovněž chování poškozeného po posledním sexuálním útoku i to, že [REDACTED] se i [REDACTED] svěřil, že již před tím ho musel obžalovanému vykourit a že to bylo nedobrovolné. Shodně i on popisuje, že [REDACTED] bral [REDACTED] léky, často na něho křičel, nadával mu, dával mu facky. [REDACTED] mu musel uklízet, masírovat mu nohy a [REDACTED] se k němu choval čím dál hůř. Svědek [REDACTED] přišel u hlavního líčení ve své výpovědi s tím, že v dřívějších výpovědích řekl jenom to, co se dozvěděl od poškozeného [REDACTED], ale v současné době tomu nevěří, kdy uváděl, že oba dva, jak poškozený, tak i obžalovaný, se chtěli z vazby dostat na jinou věznici, obžalovaný si chtěl nechat opravovat vývod na [REDACTED]. Tato varianta je zcela nevěrohodná, kdy obžalovaný by riskoval z důvodu přeložení trest v tak vysoké sazbě, kterou byl ohrožen, navíc v kontextu s předchozími výpověďmi obžalovaného, které byly shora popisovány a hodnoceny, nevznívá vůbec věrohodně a je evidentní, že svědkovi se nechtělo v předmětné věci před obžalovaným a proti němu vypovídat. Autenticitu dřívějších výpovědí soud hodnotil a je potvrzována dalším svědkem [REDACTED]. Oba svědci opakovaně uváděli, že [REDACTED] na ně působil věrohodně, věřili mu a je to patrné z použitých slov a výrazů při hodnocení toho, co se na cele mělo odehrávat. Celou situaci, ke které došlo, dle soudu potvrzují znalecké posudky, které byly vypracovávány na osobnosti obžalovaného a poškozeného a které rozebírají strukturu jejich osobnosti, jak jednájí, vystupují v sociálních vztazích, kdy toto odpovídá chování obžalovaného a poškozeného v popsanych skutcích. V důkazním řízení se nepodařilo objasnit, že by poškozený [REDACTED] posílal někomu nějaké peníze, resp. přes někoho (obžalovanému [REDACTED] nebo i svědkům [REDACTED] či [REDACTED]). Z výpovědí svědků, které byly získány, popřípadě z listinných důkazů je patrné, že se na přeposílání finančních částek z Věznice podílela řada osob, které byly v dané době ve vězení a které se ani nepodařilo ustanovit, kterým mohly přicházet na účet nějaké peníze, které byly posílány pro jiné účely.

21. Obžalovaný svým jednáním popsáním pod body 1 a 2 výroku rozsudku naplnil zákonné znaky skutkových podstat přečinů vydírání dle § 175 odstavec 1 trestního zákoníku, když jiného násilím a pohrůžkou násilí nutil, aby něco konal, a zločinu znásilnění dle § 185 odstavec 1, 2 písmeno a), odstavec 3 písmeno b) trestního zákoníku (bod 2) výroku rozsudku, když jiného násilím a pohrůžkou násilí donutil k pohlavnímu styku, spáchal čin jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na osobě ve výkonu trestu odnětí svobody (ve znění účinném do konce roku 2024).

22. Obžalovaný svým jednáním porušil zájem společnosti na ochraně svobodného rozhodování, resp. svobodného rozhodování ve sféře intimního života. Obžalovanému přitěžuje, že se dopustil více trestných činů /§42 písmeno n) trestního zákoníku/ a v minulosti byl již pro trestnou činnost odsouzen /§42 písmeno q) trestního zákoníku/. Polehčující okolnosti shledány nebyly.

23. Trest byl obžalovanému uložen podle § 185 odstavec 3 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku jako úhrnný s ohledem na to, že se dopustil více trestných činů v polovině trestní sazby činu nejprísněji trestného (znásilnění, kde je rozpětí trestní sazby rozpětí 5-12 let), konkrétně v trvání 8 let. Při výměře trestu bylo nutné přihlídnout ke shora uvedeným přitěžujícím okolnostem, zejména k tomu, že obžalovaný byl mnohokrát soudně trestán nepodmíněnými tresty i za násilnou trestnou činnost, zcela evidentně si z tohoto nevzal ponaučení a tak na jeho osobu není možno působit trestem při spodní hranici trestní sazby. Resocializace se v jeho případě jeví jako málo nadějná vzhledem ke struktuře osobnosti a

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

kriminální anamnéze. Podle § 56 odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku byl obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, kdy splňoval podmínky pro toto zařazení v zákoně uvedené.

24. Soud rozhodl, že podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozenému [REDAKCE], narozenému [REDAKCE], t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody Věznice [REDAKCE] právně zastoupenému zmocněncem [REDAKCE], [REDAKCE] nemajetkovou újmu ve výši 100 000 Kč. S touto výší nemajetkové újmy se poškozený připojil na č.l. 487 spisu. Uvedl, že spácháním těchto trestných činů byla obžalovaným poškozenému způsobena nemajetková újma, jednak duševních útrap ve formě intenzivních úzkostně depresivních příznaků, poruchy spánku a somatizace, jednak poškozenému byla způsobena újma na jeho přirozených právech ve smyslu § 2956 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „OZ“), kdy bylo zasaženo zejména do lidské důstojnosti, soukromí a zdraví poškozeného jako složek osobnosti dle § 81 OZ. Ustanovení § 2956 OZ specifikuje, že škůdce má povinnost jako nemajetkovou újmu odčinit i způsobené duševní útrapy. Vzhledem k tomu, že poškozenému bylo také ublíženo na zdraví, kdy se u něj zintenzivnily depresivní stavy, je na místě aplikovat též ustanovení § 2958 OZ, podle kterého škůdce odčiní poškozenému nemajetkovou újmu peněžitou náhradou, vyvažující plně vytrpěné bolesti. Danou výší nemajetkové újmy považuje soud za přiměřenou s ohledem na to, že k jednání ze strany obžalovaného trvalo u skutku pod bodem 1 výroku rozsudku zhruba jeden měsíc, u skutku pod bodem 2 došlo ze strany obžalovaného celkem ke třem případům v daném časovém rozmezí, kdy toto jednání mělo vliv na jeho psychiku, ponižovalo ho a prohloubilo jeho zdravotní problémy, které měl již v minulosti, jak je popsáno ve znaleckém posudku z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie a psychologie a jak rozvedla znalkyně [REDAKCE] při svém výslechu u hlavního líčení. Zároveň tyto problémy popisuje sám poškozený a vliv chování obžalovaného na poškozeného svědci [REDAKCE] a [REDAKCE]. Částku 100 000 Kč považuje pak soud za přiměřenou z hlediska toho, co musel poškozený vytrpět a jak to kvalitativně ovlivnilo jeho život. Částka se ani nevymyká platebním možnostem a schopnostem ze strany obžalovaného.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání, které musí být podáno do osmi dnů od doručení opisu rozsudku, a to ke Krajskému soudu v Hradci Králové, když o případném odvolání bude rozhodovat Vrchní soud v Praze.

Práva odvolání se nemůže domáhat ten, kdo se tohoto oprávnění výslovně vzdal.

Včas podané odvolání má odkladný účinek.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost, kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podáván, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

Nesplňuje-li odvolání státního zástupce, obžalovaného a jeho obhájce, poškozeného a jeho zmocněnce a zúčastněné osoby a jejího zmocněnce náležitosti obsahu odvolání uvedené v ust. § 249 odstavec 1 trestního řádu, vyzve je předseda senátu, aby vady odstranili ve lhůtě pěti dnů s upozorněním, že jinak bude jejich odvolání odmítnuto.

Hradec Králové 08. 04. 2025

JUDr. Luboš Sovák v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].